

כיצד משתתפין פרק שמיני עירובין פה.

עין משפט נר מצוה

בז א מיי פ"ג מהל' עירובין הלכה כג טו"ע א"ח טי שטו סע"ק ז:
ז ב מיי ט"ס הלכה ז טו"ע"ע שס סע"ק ז:

רבינו חננאל

בור (שאין) [שבין] שתי חצירות, מופלג מכותל זה בארבעה ומכותל זה בארבעה, והבור באמצע הסימטא. זה מוציא זיו כל שהוא וממלא זה מוציא זיו כל שהוא וממלא. ורבי יהודי דידיה אמר אפי' קניא, דיי לו. אמר אביי הא דרב יהודי דשמואל דיי, דאי דרב הא אמר רב אין אדם אוסר על חברו דרך אויר ואפי' קניא לא צריך. ורייק מיהא דאמר שמואל היא. זה מוציא זיו כל שהו וממלא. טעמא דאפי' זיו הא לא אפי' זיו אסור למלאות. מא טעמא דאפי' זיו לא רשות באויר האי סמטא אסור עליו, ש"מ אדם אוסר על חברו דרך אויר. ורייקין לרב מיהא דאמר שתי חצירות ושלוש חורבות ביניהן, זה משתמש (לה) בסמוך לו על ידי וריקה וזה משתמש בסמוך לו על ידי וריקה.

בור שבין שתי חצירות מופלגת מכותל זה ד' ב'. פירש נקונטרס שיש בין שתי חצירות כעין מצוי קטן ואין לוירין פתוחין לו והצור באותו הפסק זה מוציא זיו כל שהוא עד לצור וממלא דרך חלונו וכן זה דכיון דמופלגת ד' לא שלטי ציה לאסור זה על זה ומשום שיהא רשות לשניהן צמצוי נמי ליכא שאין לוירין פתוחין לו לנלח ולצא בגלגל ואין משתמשין צו אלף דרך אויר וצדין הוא דלפילו זיו נמי לא ניבעי אלף משום היכר צעלמא שלא ישתמשו צרשות אחרת של שנים בלא עירוב מש"ה מתקני הכא פורתא ולרב לא צריך שום מיקון לאין אדם אוסר על חברו דרך אויר ורש"י דאמר רב נחמן אמר שמואל גג הסמוך לרשות הרבים צריך סולם להחירו דילמא כדרב פפא אלא מוציא זיו כל שהוא וממלא וזה מוציא זיו כל שהוא וממלא טעמא דאפי' הא לא אפי' אמרינן אדם אוסר על חברו דרך אויר ורבי מהיכא אילימא מהא א שתי גזוזמראות זו למעלה מזו עשו מחיצה לעליונה ולא עשו מחיצה לתחתונה שתיהן אסורות עד שיערבו ו אמר רב הונא אמר רב לא שנו אלא בסמוכה אבל במופלגת ארבעה עליונה מותרת ותחתונה אסורה דלמא שאני הכא דכיון דלוח בוריקה ושלישול ולוח בשלישול לחודיה בלוח בוריקה ולוח בפתח דמי אלא מהא דאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב אמר רב = שני בתים ושלוש חורבות ביניהם זה משתמש בסמוך שלו על ידי וריקה וזה משתמש בסמוך שלו על ידי וריקה והאמצעי

צור שבין שתי חצירות מופלגת מכותל זה ד' ב'. פירש נקונטרס שיש בין שתי חצירות כעין מצוי קטן ואין לוירין פתוחין לו והצור באותו הפסק זה מוציא זיו כל שהוא עד לצור וממלא דרך חלונו וכן זה דכיון דמופלגת ד' לא שלטי ציה לאסור זה על זה ומשום שיהא רשות לשניהן צמצוי נמי ליכא שאין לוירין פתוחין להנח לנלח ולצא בגלגל ואין משתמשין בכך אלף דרך אויר. וצדין הוא דזיו נמי לא ניבעי אלף משום היכר צעלמא שלא ישתמשו צרשות אחרת של שנים בלא עירוב משום הכי מתקני הכא פורתא ודכותה אחרת רב טעמא דאפי' רשות הרבים ספינה ר"ק: ספינה ר"ק הונא אמר מוציא הימנה זיו כל שהוא וממלא ומוקמינן לה התם דלזיו אלף היכר צעלמא דלא ליימי לטלטולי מוכרמלית אחרת לרה"י ויס לגבי מילוי ס"ל ללא כרמלית היא אלף קרקעיתא אבל אירא דמיא מקום פטור הוא דמיא כמאן דליתנהו דמו: אפי' קניא. דלא מינכר כולי האי שרי: ופא דרב יהודה. דבעי מיקון כל שהוא: דשמואל היא. משמואל רביה גמר לה דלריך מיקון קלת: דאי דרב. דהוה נמי רביה מיניה לא גמר לה דהא אין אדם אוסר על חברו בתשמיש מופלג כזה שצריך לזרוק לני צאור ד' טפחים ואפילו קניא לא צריך: ודשמואל מהיכא. מאיזו מימרא דשמואל סלקא דעמיה דאביי למשעו דרב יהודה מדשמואל גמר לה. סלקא דעמך השתא דכי שמעה אביי להא דרב יהודה מילתא באנפי נפשיה שמעה אמר רב יהודה צור שבין שתי חצירות מופלגת ארבעה מכאן ומכאן זה מוציא קנה כל שהוא וממלא וכו' ולא שמעה צדיהא הא דשמואל דאי עלה דהא דשמואל דזיו כל שהוא שמעה אביי להא דרב יהודה מאי תביעי לן דשמואל מהיכא הא הכא אשמעינן שמואל צדיהא דבעי מיקון: לריך סולס קבוע. ואי לא בני רה"ר אסרי עליה דרך אויר שאין גג זה רצוי לתשמישן אלא"כ וזרקין עליו שום דבר דסתם רה"ר איכא חפוי סמוך לכתלים ומתרחקים על כרחן: דילמא כדרב פפא. שתשמיש גמור הוא להן צכומתא וסודרא [פד]: אלא מהא ב'. דאביי שמעה לרב יהודה אמילתיה דשמואל והכי קאמר אביי הא דבעי רב יהודה קניא משמואל גמר לה דבעי מיקון ואתא לאשמעינן דשמואל רביה לאו זיו דוקא אמר דכיון דלא בעי זיו ד' דהא זיו כל שהוא אמר יליף רב יהודה מיניה דה"ה לקניא: ודרב מהיכא. שמעינן דאין אדם אוסר על חברו דרך אויר: אלא צכמוכה. שאין עליונה משוכה מכנגד התחתונה צמחן הכותל ד' טפחים ואע"ג דגבוהה ממנה עשרה רב טעמיה דאמר [פג]: לוח בשלישול ולוח בוריקה שניהן אסורין דתשמיש דשלישול חריקה חשיב תשמיש אבל במופלגת מכנגדה ד' כיון דאין לתחתונה כאן אלף תשמיש מופלג צמחן זהו אויר ולאו תשמיש הוא. לא מנינו לשון הפלגה צ"ס בגבוהה אלף צמחיה דתחתון צמחיה דתחתון [שס] צד"א צכמוכה כו': שאני הכא דיון דלוח. בוריקת אויר חריקת גובה ושלישול ולוח בשלישול לחודיה שמשלשול דלי לים: גלוגה צמחיה ולוח בוריקה דמי. אבל גבי צור דשניהן שוין צהפלגה לעולם אימא לך דאסרי: וג' חורבות ביניהן. מחיצות פרוצות זו לזו ואין צהן לוירין ואין להן צעלים אלף בני הצמים האלו ויש חלונות צמחים פתוחין לחורבה: זה משתמש. בחורבה הסמוכה לו דרך חלונות ע"י וריקה הואיל ואין לו צה תשמיש גמור בחול שאין לו צה פתח פתוח לה אלף חלון אין פירצת המחיצה אסרת ומותר להשתמש בכולה והוא אינו יכול להשתמש דרך חלון למרחוק אלף ע"י וריקה וחצירו אינו אוסר עליו ואע"פ ששתמש צה בחול בוריקה חצירו אינו אוסר עליו ואע"פ ששתמש אלף חצירו אינו אוסר עליו ויש חלונות לחלונו: ואמצעי

(א) [לקמן פת. ג] (ב) [לעיל פד. א] (ג) [לקמן פת. א:] (ד) [לקמן פת. א:] (ה) [לקמן פת. א:] (ו) [דף פו. א.] (ז) [דף ע. א:]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה צור וכו' דמופלג ארבעה הוי: (ב) ד"ה אלף צכמוכה וכו' אלף בהמשכה דמתן: (ג) תוס' ד"ה שני וכו' ואינו רגיל צמצוי זה ולכן:

גליון הש"ס

גב' א"ל אביי ל"ה"ה הא דר"י דשמואל היא. לעיל דף ז ע"ה יבמות דף י"ח ע"ה כמזות דף י"ב ע"ב:

הצור לחצר מציאין דרך מלמעלה מ"י דהוי מקום פטור דלאמרינן צמחיה צמחי משני נדי רשות הרבים דמותו לזרוק מזה לזה: ד"למא בדרב פפא. צכומתא וסודרא מעיקרא סלקא דעתיה דאביי צמחיה צמחי ככדים דלותן אין רגילין להתקרב לכתלים דמשמשין בגג ע"י וריקה כגון אותם שמפשיטין משאות צמחיה על כתפיהם וכשרוצים לכתף מכתפיהם על הגג ויש הפסק ד' מן האויר ולגג ומשני צכומתא וסודרא שהוא דבר קל ורגילין להתקרב לכותל ולא היו דרך אויר:

שני בתים ושלוש חורבות ביניהם. פירש נקונטרס שאין לחורבות צעלים אלף בני הצמים האלה משמע דלכד דלס דלס צעלים דאוסרין אותן הצעלים על בני הצמים אע"ג דאינם אוסרין את החצר ואת המצוי שפתוחין להם דק"ל כרבי יהודה דצית התבן אינו אוסר ובפירקין א נמי פסקין כר"ש דלמר דירה בלא צעלים לא שמה דירה מכל מקום צמחיה מיהא אסור לטלטול ובסוף הדר (נעיל דף עז). פירש כן צדיהא גבי דילמא אתי לאפוקי מאני דצמים לחורבה שאינה והרי רשות אחרת היא שיש לה צעלים וצמצוי לא נשתתפה שאינה אוסרת כרתיה לעיל א אינה אוסרת אלף מקום דירה בלגד דהיינו מקום פיתא או מקום לינה והא דשרינן הכא להשתמש בסמוך לו אע"ג שיש לחצירו כמו כן חלק צה אינו אוסר על זה כיון שגם לוח יש חלק צה דשניהם שותפים צעלמא ואינם אוסרין זה על זה את הסמוכים כיון דהוי לוח תשמישו צמחיה ולחצירו צמחיה וצמחי גזוזמראות דסוף פרקין עשו לתחתונה סילקו נפשייהו מעליונה ואין אוסרין את העליונה אף על פי שעשו אותה צמחיה ויש להם חלק צה ואין נרתמה לר"י לעשות דירה בלא צעלים דירה לחלואין לאסור לטלטול בתוכו ואור"י דהא דאמרינן בסוף הדר דילמא אתי לאפוקי מאני דצמים לחורבה מיירי בחורבה הפתוחה לצית ומיירי שאותו צית פתוח לגד אחר ואינו רגיל צמצוי א ולכן אין המצוי יותר בלחי וקורה משום צית אלף משום חורבה ומיירי שפיר הכא בחורבות שיש להם צעלים וכיון דלא דיירי צהו לא אסרי: לימא

הצור לחצר מציאין דרך מלמעלה מ"י דהוי מקום פטור דלאמרינן צמחיה צמחי משני נדי רשות הרבים דמותו לזרוק מזה לזה: ד"למא בדרב פפא. צכומתא וסודרא מעיקרא סלקא דעתיה דאביי צמחיה צמחי ככדים דלותן אין רגילין להתקרב לכתלים דמשמשין בגג ע"י וריקה כגון אותם שמפשיטין משאות צמחיה על כתפיהם וכשרוצים לכתף מכתפיהם על הגג ויש הפסק ד' מן האויר ולגג ומשני צכומתא וסודרא שהוא דבר קל ורגילין להתקרב לכותל ולא היו דרך אויר:

שני בתים ושלוש חורבות ביניהם. פירש נקונטרס שאין לחורבות צעלים אלף בני הצמים האלה משמע דלכד דלס דלס צעלים דאוסרין אותן הצעלים על בני הצמים אע"ג דאינם אוסרין את החצר ואת המצוי שפתוחין להם דק"ל כרבי יהודה דצית התבן אינו אוסר ובפירקין א נמי פסקין כר"ש דלמר דירה בלא צעלים לא שמה דירה מכל מקום צמחיה מיהא אסור לטלטול ובסוף הדר (נעיל דף עז). פירש כן צדיהא גבי דילמא אתי לאפוקי מאני דצמים לחורבה שאינה והרי רשות אחרת היא שיש לה צעלים וצמצוי לא נשתתפה שאינה אוסרת כרתיה לעיל א אינה אוסרת אלף מקום דירה בלגד דהיינו מקום פיתא או מקום לינה והא דשרינן הכא להשתמש בסמוך לו אע"ג שיש לחצירו כמו כן חלק צה אינו אוסר על זה כיון שגם לוח יש חלק צה דשניהם שותפים צעלמא ואינם אוסרין זה על זה את הסמוכים כיון דהוי לוח תשמישו צמחיה ולחצירו צמחיה וצמחי גזוזמראות דסוף פרקין עשו לתחתונה סילקו נפשייהו מעליונה ואין אוסרין את העליונה אף על פי שעשו אותה צמחיה ויש להם חלק צה ואין נרתמה לר"י לעשות דירה בלא צעלים דירה לחלואין לאסור לטלטול בתוכו ואור"י דהא דאמרינן בסוף הדר דילמא אתי לאפוקי מאני דצמים לחורבה מיירי בחורבה הפתוחה לצית ומיירי שאותו צית פתוח לגד אחר ואינו רגיל צמצוי א ולכן אין המצוי יותר בלחי וקורה משום צית אלף משום חורבה ומיירי שפיר הכא בחורבות שיש להם צעלים וכיון דלא דיירי צהו לא אסרי: לימא